

Wij tellen nu op: van der Veen, Arondeus, Bloemgarten, Gröger, Hartogh, Honig, Beck, Reitsma, van Musschenbroek – negen personen. Er kwam nog een tiende bij. Dat was weer een relatie van van der Veen en Arondeus: de vier-en-veertigjarige Duitse emigrant Albert Schlösser, woonachtig in Laren (Noord-Holland), die onder het pseudoniem 'Albert Meister' al op tal van wijzen illegaal werk deed en, naar wij vermoeden, in '40-'41 samengewerkt had met Dobbe. Dobbe had namelijk in en bij Naarden wapens en explosieven van het Nederlandse leger weten te verbergen en juist van die explosieven kon Schlösser een deel ter beschikking stellen: ca. 12 kilo trotyl benevens slagkoorden en slaghoedjes die in kistjes verborgen waren in de tuin van een inwonster van Naarden, Johanna Scholten.

Arondeus liet die kistjes ophalen door een negen-en-twintigjarige Amsterdamse schippersknecht met wie hij een homoseksuele relatie had, J. ('Joop') Brandsteeder.¹ Bij het vele illegale werk dat Arondeus deed zowel in het kader van het illegale blad *De Vrije Kunstenaar* als in dat van de Persoonsbewijzencentrale, was Brandsteeder een soort manusje-van-alles voor hem geworden, niet zonder een stille wrok van Brandsteeders kant: Arondeus liet hem, zo meende Brandsteeder, maar de stad op en neer draven, had minder tijd en aandacht voor hem dan vroeger en gaf hem maar weinig geld, hoewel hij toch zelf door de verkoop van persoonsbewijzen aan mensen die geld konden missen (wie dat niet kon, kreeg ze van Arondeus gratis), in betere doen was dan tevoren. Van der Veen en anderen waren er niet erg gerust op dat Brandsteeder, die zij voor het illegale werk ongeschikt achtten, zoveel met de voorbereidingen voor de aanslag te maken kreeg, maar Arondeus wilde er niet van weten dat zijn vriend er buiten gehouden werd. Brandsteeder blééf, en (gelijk gezegd) *hij* was het die de kistjes met explosieven uit Naarden ophaalde; in eerste instantie bracht hij ze naar de woning van Sandberg in Amsterdam-zuid. Voor een tweede hoeveelheid explosieven zorgde een jeugdige relatie van Sandberg, freule Mechteld Cornelia van Hardenbroek van Ammerstol; die tweede hoeveelheid was uit de buurt van Gorinchem afkomstig.

Er waren nog heel andere hulpmiddelen nodig: 'kapitein' Arondeus en 'luitenant' van der Veen moesten een uniform, een uniformpet en de nodige uitrustingsstukken krijgen. Aan uniformstof wist een van van der Veens helpers, de binnenhuis-architect en ontwerper Einar Berkovich, te komen via relaties bij de Hollandia-Kattenburg-fabrieken; een Amsterdamse kleermaker, Sjoerd Bakker, een kennis van Arondeus, zette de uniformen in elkaar; deze werden door Brandsteeder opgehaald. Ook was het Berkovich

¹ De werkelijke naam luidde anders.